

at tale om Bombardementsgrændse, Pantfertykkelse osv., bygges denne Betænkning paa samme Maade som tidligere; man begynder nemlig først med at tale om den Væksen, der er i Planerne, idet man antyder Forskjellen mellem den Plan, der nu foreligger og tidligere Forslag. Man synes at være misfornøiet med, at Middelfrundsfortet har færre Kanoner, men med stærkere Pantser, at det er blevet dyrere, ligesom man taler om Ufuldstændigheden, som ligeledes var et meget yndet Punkt tidligere. Der nævnes ogsaa en Del Smaating, som det ifølge Oplysninger til Udvalget virkelig vil blive nødvendigt at føre til Udgift paa et senere Standpunkt, f. Ex. Rysmassiner, Telegrafledninger og den Slags Ting. Det nævnes som Exempler paa manglende Fuldstændighed, som man i Udvalget har fundet Anledning til at bebreide mig. Dernæst kommer man ligeledes til at tale om, at Sagens Gjennemførelse vil foranledige Landets Ruin; der staar derom i Udvalgets Betænkning, „at man ved disse Planer er i Færd med at føre os ind paa en Vej, der uden at afgive nogen betryggende Sikkerhed, i mere end en Henseende vil kunne lede til Landets Ruin“. Det er det finantsielle Spørgsmaal der kommer frem igjen. Men der er ikke Anthydning af Nogetsomhelst om, hvor Meget der passende tænkes anvendt til Landets Forsvar, og det er dog paa Tibe at gjøre det, da man dog virkelig kan sige, at de Allerfæste her i Landet enten de saa ere Venstre eller Høire ja at de Fleste i denne Sal, dog mene at der bør gjøres Noget for Landets Forsvar, enten i den ene eller i den anden Retning. Man har imidlertid intet Andet at sige om dette Forslag, end at det vil foranledige Landets Ruin, i Stedet for at der kunde være Grund til at undersøge, hvor Meget man kunde anvende derpaa; man faar ikke det mindste Bink derom. Endelig til Sidst kommer man til en Beflagelse over de ulykkelige provisoriske Tilstande, ved hvilke man udfører Befæstningsanlægene. Derom kan jeg henholde mig til mine tidligere Udtalelser. Min Mening er jo, at det er dette Thing, som har fremkaldt disse provisoriske Tilstande. Det er en Mening, jeg ikke kan komme fra, og jeg stiller min Mening lige overfor enhver som helst Andens, ogsaa lige overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Endelig konkluderer man tilsidst med Kaastanden om Overgang til en Dagsorden, som skal udtale en Misbilligelse af det, der er sket. Hvad kan nu egentlig Meningen være med denne Udtalelse? Det, der er gjort, lader sig aabenbart ikke forandre, og det er dog vistnok heller ikke Mange

i denne Sal, som for Alvor tro, at en saadan Udtalelse virkelig for denne Regering skulde være saa afgjørende, at man, hvis man ellers ansaa det for nødvendigt, skulde lade være at gaa videre. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade ærede Medlemmer i denne Sal at stemme mod denne Dagsorden; thi dette forekommer mig virkelig at være det Rigtigste, navnlig efter hvad der er passeret i de sidste Dage, hvor det synes, som en Del maaste hellere havde set, at denne Betænkning havde endt med at foreslaa, lad os sige 8 Millioner til Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tror, at Adskillige hellere havde set det, og derfor kan jeg kun tilraade at lade være at stemme for denne Dagsorden. Der er vistnok næppe Noget i denne Sal, der tvivler om, at Regeringen opfatter sit Ansvar over for Landets Forsvar paa samme Maade i Dag, som den gjorde for 2 Aar siden; Forholdene ere nu nøiagtig de samme, hvilket er konstateret ved den Navneafstemning, der nylig fandt Sted; de ere ogsaa de samme i politisk Henseende udadtil; der er Ingen, der vil paastaa, at det ser fredeligere ud i Europa nu end før. Derfor er der vistnok ikke Noget, der er i Tvivl om, at Regeringen vil føle det samme Ansvar overfor Forsvarsvæsenet nu som for 2 Aar siden. Det er dette Ansvar, der vil lede Regeringen til, hvis den anser det for nødvendigt, at fortsætte de Arbejder paa en saadan Maade, at man kan have Haab om at betrygge Landets Selvtændighed og Neutralitet, jelsfølgelig inden for Grændser, som nogenlunde svare til Landets økonomiske Tilstand. Hertil skal jeg indstrænke mig.

Ordføreren (Bjosen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes), Mindretallets Ordfører, anføder over, at Flertallets Betænkning var saa svag. Jeg skal kun derom oplyse, at det har ikke været tilfældet at give nogen slydigere Fremstilling, idet man har troet at man kunde henbije til en tidligere Fremstilling, der var meget udførlig, og at Op-gaven nu egentlig kun var at give i Hovedtrækkene Oplysning om de Forandringer, der siden da ere foregaaede om det omhandlede Befæstningsanlæg. Andet gaar Betænkningen ikke ud paa, den har ikke sat sig i den Henseende noget andet Maal. Men jeg vilde dog, da der nu er rettet en Anke imod Flertallets Betænkning, have foretrukket, om Mindretallets Betænkning havde været noget mere uangribelig og havde været noget stærkere i Rigtigheden af sine Angivelser, idet jeg skal gjøre det ærede Mindretal opmærksom paa, at